

Życiorys

Urodziłem się 20 marca 1920 r. w Albertowie, gmina
Bożeziny, pow. Lublin w rodzinie chłopskiej. Szkołę
Podstawową ukończyłem w Albertowie. Po ukończeniu
szkoły podstawowej pracowałem przy rodzicach w
gospodarstwie rolnym. Po wybuchu II wojny światowej,
gdy kraj nasz znalazł się w okupacji niemieckiej,
postanowiłem wraz z grupą moich kolegów ze ^{w 1942 r.} wstąpić
do organizacji podziemnej NSZ aby przyczynić się
tym do walki z hitlerowskim najeźdźcą.

Było to w październiku 1942 roku na placówce
w Albertowie, której dowódcą był Franciszek Hierchowski
- pseudonim "Czarny" "Candilla". Po złożeniu
przysięgi przed dowódcą placówki w Albertowie
w październiku 1942 roku otrzymałem pseudonim
"Kicher". Byłem żołnierzem grup lotnych do
spełnienia zadań specjalnych takich jak: -
zwalczanie band ukraińskich wspieranie oddziału
lotnego, którego dowódcą był "Jacek". Dla wyżej
wymienionego oddziału nasza placówka dostarczała
broni i amunicję, którą wykopywaliśmy z ukrytych
miejsc w miejscowym lesie z wojny 1939 roku.

W olużym stopniu również odprawialiśmy miejscową
ludność przed bandami rabunkowymi, które grasowały
na naszym terenie. Z racji pełnienia funkcji →

główna Tęczyński obowiązkowo moim było dostarczanie informacji dowódcy plutonu o ruchach wojska i 8
żandarmerii niemieckiej.

W roku 1943 ożeniłem się i nadal służyłem w NSZ
w charakterze głównego Tęczyński.

Po wyzwoleniu naszego terenu z pod okupacji
niemieckiej 22 lipca 1944 roku nasza organizacja
zakomunikowała swoją działalność, gdyż rozpoczęły się
represje w stosunku do dalej działających organizacji
konspiracyjnych przez NKWD i służbę Bezpieczeństwa
Rzeczypospolitej aresztowania byłych dowódców NSZ i AK
oraz ich członków, których oskarżano o ~~przynależność~~^{aktywne uczestnictwo}
i posiadanie broni. Jesienią 1944 roku zostałem
aresztowany przez NKWD. Przetrzymano nas
około dwóch tygodni w areszcie w gminie Cyconie
pow. Chełm. W trakcie przesłuchań chciało
wymusić na mnie abym udzielił informacji o dowódcach,
oraz aby oddać broń, do której się nie przyznawałem
pod groźbą bicia. Po zwolnieniu wróciłem do domu
i dalej pracowałem we własnym gospodarstwie rolnym
do 1987 roku, które zdałem synowi na rentę. Po
wojnie nie prowadziłem żadnej działalności. Nie
ubiegałem się o uprawnienia kombatanckie, ponieważ
NSZ nie były uznawane za organizację kombatancką.

Broniecki Mieczysław